

Marschalkó Zsolt

Ballada a fekete bárányról

(François Villon emlékének)

Bűn még nincs, de megvan már a vétkes
S a büntetés amúgy is esedékes,
Ha a jogot firtatja – valami szeszélyes –
Nyugodj meg; az ítélet mindig egyesélyes.
Gyilkolsz vagy rabolsz, mi az égre kiált
Találunk valakit, ki érted kiáll,
Legyen fehér vagy sötét, mint a kátrány
Elviszi a balhét a fekete bárány.

Ha bánt a kínzó lelkiismeret –
Ostoba, ki szenvedni szeret –:
Hisz tiszta minden, világos, mint a Nap:
A tettes zsidó, komcsi, vagy arab,
Cigány, balkáni, szektás vagy keresztény,
Római, aki meghalt a keresztjén...
Mert le kell számolni a gazzal,
Ne törődj te se a csip-csup igazzal!
Remek képlet, pompás találmány
Elviszi a balhét a fekete bárány.

S ha a nagy, lila lelked háborog,
Felfordítják a gyomrod a haláltáborok –
Tudd, hogy a cél szentesíti az eszközt,
Kortyolj a kávéból két halálsikoly közt.
Ne légy finnyás, mint egy gyerek
A kötél úgymis más nyakán tekereg.

Szenvedni és szemlélődni nehéz,
A rész a fontos, nem az egész.
Hisz a rúd rendszeresen rá jár,
Elviszi a balhét a fekete bárány.

AJÁNLÁS:

Herceg, nem a könyv vagy a tűz,
A pirula, mely minden bajt elűz:
Ez az állat a nagy találmány
S elviszi a balhét a fekete bárány.

Farkas András: *Tűnődő* (vegyes technika)